

РЕШЕНИЕ

№ 13764

гр. София, 02.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 09.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4914** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „АГРОМОНТАЖ ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК [ЕИК] [населено място], [жк], ет. 4, ап. 16, чрез С. К., срещу Ревизионен акт №Р-22221722007576-091-001/17.08.2023г. издаден от В. В. П.-орган, възложил ревизията, и И. Р. Н.-ръководител на ревизията, потвърден частично с решение №260/26.02.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Жалбоподателят поддържа, че оспореният РА е незаконосъобразен. Изложено е несъгласие с констатациите на органа по приходите и се твърди, че задълженията с обжалвания РА са определени при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закони. Твърди се, че реалността на доставка на стоките се доказва с представените в хода на ревизията писмени доказателства, а процесните фактури са издадени законосъобразно към момента на възникване на данъчното събитие, т.е. налице са данъчни документи, съставени в съответствие с изискванията на ЗДДС. Счита, че са изпълнени всички материално-правни предпоставки за възникването и надлежното упражняване на правото на данъчен кредит по фактури от 21.06.2021г./аванс/ и окончателна фактура от 04.01.2022г., издадени от „КОДЕКСА 2020“ ЕООД, като органа по приходите неправомерно е отказал да признае това право. В жалбата се цитират решения на ВАС и на СЕС. Искане се съдът да

отмени оспорения ревизионен акт в частта с която същия е потвърден с Решение №260/26.02.2024г. на Директора на Дирекция ОДОП С.,като неправилен и незаконосъобразен.

В открито съдебно заседание жалбоподателят,се представлява от адв.Д. надлежно упълномощена/л.87/,която поддържа жалбата на посочените основания.Депозира списък с разноски.

Ответникът по жалбата-директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите,чрез процесуалния си представител–юрк.В.(пълномощно по лист 88 от делото),оспорва жалбата,като неоснователна.Представя административната преписка в цялост,пледира за отхвърлянето на жалбата,като неоснователна.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение .

Административен съд София-град,34-състав,като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА,доколкото се установи,че решение №260/26.02.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 05.03.2024г.(лист 19 от делото),а жалбата до съда е постъпила,чрез органа на 14.03.2024г.(лист 5 от делото) т.е. в законоустановения срок.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство.Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/№Р-22221722007576-020-001 от 21.12.2022г. връчена електронно на 04.01.2023г., издадена от К. Г. М.,на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.,оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01 -849/31.10.2022г. на директора на ТД на НАП С.,е възложено извършването на „АГРОМОНТАЖ ИНВЕСТ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.06.2021г. до 31.10.2022г.,със заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия/ЗИЗВР/№Р-22221722007576-020-002 е определен срок за приключване на ревизията до 02.06.2023г.С Решение №Р-22221722007576-098-001/10.07.2023г. на директор на ТД на НАП С. е иззето разглеждането и решаването на ревизията от К. Г. М. и същите правомощия са възложени на В. В. П.,на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С../л.74/

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад РД №Р-22221722007576-092-001/13.06.2023г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е постъпило писмено възражение с вх.№53-00-1811/07.08.2023г. срещу РД,което е разгледано в РА и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221722007576-091-001/17.08.2023 г.,издаден от В. В. П.-орган,възложил ревизията,и И. Р. Н.,на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-ръководител на ревизията,въръчен електронно на 04.09.2023г.На основание чл. 68, ал. 1. т. 1 и чл. 69. ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 269 974,35 лв. по фактури, издадени от доставчици с „рисков профил“, в т.ч.: в размер на 99 750,00 лв. по фактура, издадена от „АНОДОС БИЛД ГРУП“ ЕООД ЕИК[ЕИК] ;в размер на 162 224,35 лв. по 2 фактури, издадени от „КОДЕКСА 2020“ ЕООД ЕИК[ЕИК]; в размер на 8 000,00 лв. по фактура, издадени от „ЕКС 22“ ЕООД ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е върчено ИПДПОЗЛ №Р22221722007576-040-001/14.02.2023 г., с счетоводни документи, банкови, включително касови и търговски документи, касаещи ревизираните периоди. Ревизираното дружество е представило исканите документи. Извършени са насрещни проверки на „Кодекса“ „НН-АУТО“ ЕООД. ЕИК[ЕИК],„ЕКС 22“ ЕООД,„АНОДОС БИЛД ГРУП“ ЕООД,„СТРОЙ ГРАНД БИЗНЕС“ООД ЕИК[ЕИК] /предходен доставчик/,„СТРОЙПРОЕКТ“ ООД,ЕИК[ЕИК] /предходен доставчик/, са извършени проверки, за което са съставени Протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба вх.№53-06-9484/18.09.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1363/20.09.2023г. по регистъра на дирекция по регистъра на дирекция ОДОП С.,пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция ОДОП С./л.75/ с три месеца.

С решение №260/26.02.2024г. директорът на дирекция „ОДОП” е изменил РА№Р-22221722007576-091-001/17.08.2023г.,издаден от В. В. П. - орган,възложил ревизията, и И. Р. Н.,на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. -ръководител на ревизията в оспорената част на установените резултати по ЗДДС, за данъчни периоди: м. 10.2021 г. установен с РА както следва: ДДС за възстановяване в размер на 2 699,61 лв. е определил на ДДС за възстановяване в размер на 10 699,61 лв. и м. 11.2021 г. от ДДС за внасяне в размер на 227 750,77 лв. е определил ДДС за внасяне в размер на 128 000.77 лв. и начислените лихви за забава в размер на 19 598.67 лв. е определил на 18 025,60 лв.Със същото решение е потвърдил ревизионен акт /РА/ №Р-22221722007576-091-001/17.08.2023г. в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди; м. 06.2021 г., м.08.2021г.,м.01.2022г. и м.02.2022г. ведно със съответните лихви, като правилен и законосъобразен.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК.От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган.При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно заповед № РД-01-849/31.10.2022г.(лист 20-22 от делото),издадени от директора на ТД на НАП - С..РА е издаден в предвидената от закона писмена форма. Спазен е и срокът за издаване,както на РА, така и на РД.Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване.Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата отмяна.Лицата подписали РА и РД притежават КЕП/л.56/Страните не спорят, че заповедта за възлагане на ревизия Заповед за възлагане на ревизия ЗВР/№Р-2221722007576-020-001 от 21.12.2022г.,заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия,на представляващ ревизираното дружество по електронен път.Материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните заповед РД-01-849/31.10.2022г.на териториалният директор издадена на основание чл.11, ал.1, т.1 от ЗНАП, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал.Към оспорения ревизионен акт е приложен и Ревизионен доклад /РД/ /РД/№Р-2221722007576-092-001/13.06.2023г.,като неразделна негова част.При издаване на ревизионния акт,органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в задания срок.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Спорът между страните е формиран по въпроса дали доставката на процесните стоки/ подемни системи/ е реално извършена доставчика-,„Кодекса 2020“ЕООД или от трето лице и оттам възникнало ли е данъчно събитие между жалбоподателя и неговият доставчик,както и законосъобразно ли са определените лихви по повод

издадено кредитно известие по фактура издадена от „Анодос билд груп“ ЕООД, която е била анулирана.

А. Относно определените задължения по ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка. Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит. Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Наличието на данъчно събитие е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална доставка стока/услуга по смисъла на ЗДДС е кумулативно условие за възникване правото на данъчен кредит.

С определеното по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест (лист 81 от делото). В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от дружеството-жалбоподател задължения по ЗДДС.

Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната

действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество-възникване на право на данъчен кредит по конкретно посочените фактури. В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт - наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

Съдът приема, че жалбата е основателна, по отношение отказано правото на приспадане на данъчен кредит /по две фактури/, относно доставките от „Кодекса 2020“ ЕООД на 32 jack lifts for silos assembly model 5-36, в размер на 162 224,35 лв. ДДС, поради следното:

От доказателствата по делото е видно, че между „КОДЕКСА 2020“ ЕООД, в качеството му на доставчик и „АГРОМОНТАЖ ИНВЕСТ“ ЕООД е сключен договор за доставка от 29.12.2021г. на 32 броя /електрическа подемна система за монтаж на силози/марка:SILOLIFT Е., Модел: 5-3. В хода на ревизионното производство е представен договор за доставка от 27.07.2020г., фактура за аванс от 21.06.2021г., плащане 300 000,00 лв. със средства, отпуснати чрез банков кредит по Договор №100-0656/09.06.2021г., сключен с БАКБ АД и договор за особен залог №100-0656-1/09.06.2021г. Представена е също окончателна фактура от 04.01.2022г. и протокол-споразумение към договор за доставка от 29.12.2021г. за предаване на оборудването. Представени са също доказателства от предходен доставчик, фактура за предходна доставка №5/29.12.2021 г. за продажба на 32 jack lifts for silos assembly model 5-36, издадена от В.Р.М. MON I.K.E. Гърция на „КОДЕКСА 2020“ ЕООД на стойност 411 200.00 евро, packing list, CMR за превоз по маршрут С.-Гърция–С.-България започнал и завършил на 29.12.2021г. При извършената проверка в информационната масив на НАП е установено, че фактурата за аванс и окончателната фактура за включени в дневниците за продажба на „КОДЕКСА 2020“ ЕООД, за съответния данъчен период. Представен е също договор между "БУМИТСПЕД" ЕООД/Наемодател/ и "НН АУТО" ЕООД /Наемател/ за наем на МПС от 21.03.2019г., съгласно който наемодателят предоставя на наемателя за временно и възмездно ползване автомобилна композиция от Влекач S. R420 LA 4N2 M. с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке В. SAPL 24 LT с Рег. [рег.номер на МПС] срещу месечен наем в размер на 200 лв. без ДДС. На 28.12.2021г. по електронен път е получена заявка от Б. С. - управител на фирма "АГРОМОНТАЖ ИНВЕСТ" ЕООД за превоз на 32бр. подемна система за монтаж на силози от Т., Гърция до [населено място], индустриална зона в [населено място], като е посочено, че транспортните разходи са за сметка на В.Р.М. MON I.K.E. Приложен е Договор-заявка за превоз на товари №005426/28.12.2021г. с който "БУМИТСПЕД" ООД възлага на "НН-АУТО"ЕООД срещу възнаграждение в размер на 627 евро без ДДС, да извърши превоза от Гърция до България на описаните адреси с товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Във връзка със заявената и извършена транспортна услуга е издадена фактура № 12575/30.12.2021г. на стойност 660 евро с получател гръцкото дружество В.Р.М. MONOnPOSOFIH I.K.E. с VIN

ЕВ801558289.Предмет на доставката е "Спедиторски услуги за извършен транспорт с релация Гърция-България с камион с рег. [рег.номер на МПС] и входящ номер 005426".Фактурата е отразена в счетоводните регистри на "БУМИТСПЕД" ООД по дебита на сметка 411 и по кредита на сметка 703.Плащането по фактурата е отчетено по дебита на сметка 501 на 30.12.2021г. от "НН-АУТО"ЕООД е издадена фактура № 511/30.12.2021г. с данъчна основа 1226 лв. и ДДС 245,20 лв. с получател "БУМИТСПЕД" ООД.Предмет на доставката е "извършен вътреобщностен транспорт с релация Гърция - България по заявка №5426".Посочен е рег.№ на автомобила С..Фактурата е отразена в счетоводните регистри на "БУМИТСПЕД" ООД по кредита на сметка 401 и по дебита на сметка 602 и 4532.Плащането по фактурата е отчетено по кредита на сметка 503 на 31.12.2022г.При извършена проверка в информационната система на НАП е установено,че фактура №12575/30.12.2021г., издадена на гръцкото дружество В.Р.М. MONOnPOSONH I.K.E. с VIN ЕВ801558289 е включена в дневника за продажби на "БУМИТСПЕД" ЕООД,през данъчен период м. 12.2021г. В дневника за покупки за м.12. 2021 г. е включена фактура №511/30.12.2021г.,издадена от "НН-АУТО" ЕООД.При извършена проверка в информационната система на КАТ е установено, че товарен автомобил Влекач S. R420 LA 4N2 M. с Рег. [рег.номер на МПС] е собственост на "БУМИТСПЕД" ООД.През м. 12.2021 г. дружеството е разполагало с 14 лица назначени на трудов договор.

ОП са направили извод за наличие на относителна симулация, при която са фактурирани стоки от доставчика, които са получени от жалбоподателят,но доставчика не е действителният доставчик на стоките./л.51-гръб/Посочено е също че доставчика е с „рисков профил“ и е отказано правото на данъчен кредит на жалбоподателят.В потвърждаващото решение,решаващият орган е приел изводите на ОП са правилни и законосъобразни,като е посочил,че посредством фактуриране на доставки от „КОДЕКСА 2020“ ЕООД,жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит по издадените му фактури,вместо да понесе изцяло данъчната тежест,след като начисли ДДС с протокол по чл. 117 от ЗДДС в случай на директни В.,както и че е налице е заобикаляне на закона-тъй като посредством покупко-продажбата се реализира право на приспадане на данъчен кредит,чрез ползване на фактури от дружество „липсващ търговец“.В тази връзка решаващият орган е приел,че ревизираното лице-получател по фактурите е знаело или не е възможно да не знае,че участва в привидна доставка - издателят на фактурата не е действителният доставчик на стоката, поради което следва на същото да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит по процесните данъчни документи. По този начин получателят сам се е поставил в положението на недобросъвестно данъчно задължено лице,което съзнателно участва в недействителна доставка и поради това не може да бъде защитено от принципа на правна сигурност в неговото проявление на защита на оправданите правни очаквания.

Настоящият състав не споделя изводите на ОП,поради следното:

В обжалваният РА/РД/,отказът за възстановяване на ДДС,ОП са приели процесната сделка като „относителна симулация на доставка“/л.49 гръб/.В разпоредбите на чл.26 ЗЗД са регламентирани основанията, при които една сделка може да бъде квалифицирана за недействителна,като едно от основанията за нищожност на сключения договор е неговата привидност.При симулативните сделки има съзнавано несъответствие между воля и изявление, тъй като страните изначално не желаят да настъпят правните им последици.Привидните сделки се сключват за да остане скрито за третите лица обстоятелството, кой е действителния титуляр на едно право, т.е. при привидните сделки е налице несъответствие между действителното и привидното положение.При привидните сделки винаги са налице две волеизявления–външно,което става достояние на третите лица и друго, с което се заявява, че страните не желаят да настъпи правното действие на сделката.От гледна точка на ЗДДС, при сделки сключени в условията на абсолютна симулация, на практика доставка изобщо няма.Привидност е възможна и при хипотези на т.н. относителна симулация, при която страните сключват две сделки–прикрита и привидна,като са манифестирали външно само привидната сделка,като в същото време са искали и са целели последиците на прикритата сделка. Следва да се посочи, че както при абсолютната, така и при относителната симулация, привидните сделки са всякога нищожни. За разлика обаче, от абсолютната симулация, при относителната симулация се прилагат правилата на прикритата сделка, стига да са налице условията за нейната действителност.Настоящият състав следва да посочи,че връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка от посоченият доставчик по-горе съобразно изводите на ОП, следва да се има предвид също и приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи по чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗСч.По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.Следователно, когато се анализират отделните доставки следва да се извърши проверка дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка,както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода, и в какво се изразява.От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход. Събраните по делото доказателства, в установяват заприхождаването на стоките при жалбоподателя по фактурите за доставка на стоки.Автентичността и верността на всички писмени доказателства приети по делото,**не беше оспорена от ответната страна**, поради което същите следва да бъдат ценени като доказателства за установяване на твърденията на жалбоподателя, а те в съвкупност с всички останали писмени доказателства

по делото установяват реалността на доставките .Налице е редовност на воденото счетоводство на търговеца и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, следва да се приеме, че представените писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочена в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца.Налице е **договор между доставчика и получателя на процесното оборудване**.Подемниците са доставени, за което е подписан протокол, **заплатени са с банков кредит от БАКБ АД** и са **заложени** в полза на банката, за което е представен договор за залог.Налице е плащане с банково извлечение от разплащателна сметка в О. АД на 22.06.2021г. по фактура №8/21.06.2021г. /аванс/.Относно произхода на оборудването са ангажирани справка за стоков поток, покупна фактура №5/29.12.2021 г. за 32 jack lifts for silos assembly model 5-36, издадена от В.Р.М. MON I.K.E., VIN EL801558289 на стойност 411 200,00 евро,packing list, транспортен документ CMR и протокол за начисляване на ДДС №1/29.12.2021г. Не е спорно обстоятелството ,че е налице последваща доставка е издадена фактура на „Датра“ООД.Оборудването - предмет на доставката от „КОДЕКСА 2020“ ЕООД е отдадено под наем на „ДАТРА“ ООД,съгласно договор за наем и 01.07.2022 г. и споразумение към договора от 25.08.2022г.Съдът счита,че от събраните по делото доказателства не може да се установят обективни данни за недобросъвестност на ревизираното лице по отношение на доставката на процесните машини.Следва да са налице доказателства за това, че данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама,извършена от прекия му доставчик такива обстоятелства не се твърдят в обжалваният РА. В решението си от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 г., СЕС е приел, че чл. 167_, чл. 168, буква а_), чл. 178, буква а_) и чл. 273 от Директива 2006/112_ на СЕС по т. 65 , че „... като налага на ДЗЛ изброените в т. 61 изисквания, при чието неизпълнение може да бъде отказано право на приспадане - данъчната администрация прехвърля, собствените си контролни задължения върху данъчнозадължено лице „ Това задължение на органа по приходите се извежда и от т. 52 от решението в която е посочено, че „... право на приспадане може да бъде отказано само ако се установи, въз основа на обективни данни,че съответното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки“. В същата насока са и мотивите на СЕС, съдържащи се в т.46 - 53 от решението му по дело С-342/11, според които когато "....доставката не е извършена между посочените във фактурите страни, проверката дали самият издател на фактурата е осъществил въпросната сделка е предпоставена от наличието на конкретни улики за наличието на измама, предоставени от данъчния орган..." /т. 53/. Такава установеност не е налице в процесния случай, което е в доказателствена тежест на приходните органи предвид обстоятелството, че отказът от право на приспадане е изключение от основния принцип, какъвто се явява това право.В контекста на цитираната по-горе практика на СЕС, от значение е и поведението на ревизираното лице,

което в случая с факта на заплащане на доставките, на начисляване и деклариране на ДДС по тях, на влягане и използване на предмета на фактурите в независимата си икономическа дейност, обстоятелства, които се установяват още от доказателствата, събрани в хода на ревизията, и не са спорни между страните в процеса, не само не доказва данъчна измама, но и не дава никакви основания за това. Съдът приема също, че от изложените мотиви на Директора на ОДОП-С. в решението с което потвърждава РА в обжалваната част /л.18/ не става ясно какво административният орган има предвид под „липсващ търговец“, като е посочено, че дружеството е ползувало фактури от липсващ търговец. Понятието „липсващ търговец“ е дефинирано за целите на Регламент (ЕО) №1925/2004г. на Комисията от 29 октомври 2004г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 1798/2003 на Съвета. Съгласно определението на Член 2 параграф 1 от този Регламент „липсващ търговец“ означава търговец, регистриран като данъчнозадължено лице за целите на ДДС, което потенциално, с намерение за измама, придобива или създава впечатление, че придобива стоки или услуги, без да заплаща ДДС и доставя тези стоки или услуги с ДДС, без да превежда дължимото ДДС на съответния национален орган“. Легално определение на понятието за „липсващ търговец“ се е съдържало в разпоредбите на Регламент 1925/2004 <https://adele-tool.eu/bg/1/1/Doc/List?inlinks-citationidentifier=32004R1925~legi> /отм./, който сочи, че извод за такъв може да се направи само при пълно доказване на всички кумулативни предпоставки за квалифицирането му: доказване от страна на приходната администрация, че търговецът с намерение измама придобива или доставя стоки и услуги без да превежда дължимото ДДС. Действащият към момента Регламент 79/2012 <https://adele-tool.eu/bg/1/1/Doc/List?inlinks-citationidentifier=32012R0079~legi> г. не борава с това понятие, а от представените доказателства по делото не се установяват данни за данъчна измама от страна на доставчика „Кодекса 2020“ ЕООД, не са налице данни по делото, че доставчика е доставил процесните стоки без да е превел дължимото ДДС или данни свързани с данъчна измама. Крайният извод на настоящата инстанция е, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, като приема, че са налице всички основания съгласно разпоредбите на ЗДДС, за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателят по фактурите, издадени от „Кодекса 2020“ ЕООД по повод доставката на –подемници „32 jack lifts for silos assembly model 5-36“.

По отношение на доставчика „АНОДОС БИЛД ГРУП“ ЕООД.

Съдът приема, че жалбата е неоснователна в частта, по отношение на неправомерно ползван данъчен кредит, коригиран с издадено КИ в следващи периоди, като на основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателят е била начислена лихва за съответният период и размер, поради следното:

В хода на ревизионното производство е отказано е право на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателят по фактура №[ЕГН]/30.11.2021г. за

доставка на 1 255 бр. лицензи за телекомуникационен сървър, издадена от „АНОДОС БИЛД ГРУП“ ЕООД. От „АГРОМОНТАЖ ИНВЕСТ“ ЕООД са представени договор, фактура, описи и счетоводни записвания. ОП са приели, че липсва реална доставка на процесните сървъри. Ревизираното дружество е коригирало упражненото право на приспадане на данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/30.11.2021г. за покупка на 1 255 бр. лицензи за телекомуникационен сървър с включване за данъчен период м. 07.2023г., на КИ №92/03.07.2023г., ДО-498 750,00 лв. и ДДС -99 750.00 лв. КИ е било депозирано с писменото възражение по чл.117 ал.5 от ДОПК, след връчване на РД на дружеството. В издаденият РА, практически ОП не са обсъдили представените доказателства от жалбоподателят за разваляне на договора между страните и депозираното КИ. С решението си от 26.02.2024г. директора на ОДОП-С. при ЦУ на НАП е отменил РА за м.ноември 2021г. по отношение на отказаното право на данъчен кредит в размер на 99750 лв., но за периода от 15.12.2021г. до 15.08.2023г., същият е определил лихва в размер на 17984,45 лв., поради неправомерно ползване на ДК от дружеството.

Относно допълнително начислени лихви за периода от 15.12.2021г. до 15.08.2023г. общо в размер на 17984,45 лв., жалбоподателят възражава срещу начислените лихви по фактура №[ЕГН]/30.11.2021г. издадена от „АНОДОС БИЛД ГРУП“ ЕООД и издаденото във връзка с нея КИ №92/03.07.2023г., като не излага допълнителни съображения в жалбата, но оспорва РА потвърден от директора на ОДОП-С..

Съгласно [чл.78 ал.1 и ал.2 от ЗДДС](#), озаглавен „К. на ползван данъчен кредит при изменение на данъчната основа и при промяна на доставката“, регистрираното лице е длъжно да коригира размера на ползвания данъчен кредит при изменение на данъчната основа или при разваляне на доставката. Корекцията се извършва в данъчния период, през който са възникнали обстоятелствата по ал.1, с отразяването на документа по чл.115 или на новия документ по чл.116, с който е извършена корекцията, в дневника за покупките и СД по 3. за съответния данъчен период. Данъчно кредитното известие е данъчен документ по смисъла на [чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗДДС](#), който съгласно [чл. 115, ал. 1 от ЗДДС](#), се издава при изменение на данъчната основа на доставката, за която е издадена фактура или при развалянето ѝ. Съгласно разпоредбата на [чл. 115, ал. 2 от ЗДДС](#) (в приложимата редакция) известието се издава задължително не по-късно от 5 дни от възникване на съответното обстоятелство по ал. 1 и най-сетне, съгласно разпоредбата на чл. 115, ал. 4 от ЗДДС, освен реквизитите по чл. 114, известието към фактурата задължително трябва да съдържа и номера и датата на фактурата, към която се издава и основанието за издаване на известието. В [чл.78 ал.4 от ЗДДС](#), [чл.115 ал.2 от ЗДДС](#) от ЗДДС и в чл.66 ал.1 и ал.2 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/ са регламентирани специфични правила по отношение на корекциите на ползван данъчен кредит при разваляне на доставка, за която е платен аванс какъвто е настоящият случай. На основание [чл.78 ал.4 от ЗДДС](#) регистрираното лице-получател

трябва да коригира размера на ползвания данъчен кредит при разваляне на доставката, за която е издадена фактура за авансово плащане, в данъчния период, през който се разваля доставката, независимо дали авансово платената сума му е възстановена, прихваната или уредена по друг възмезден начин и дали доставчикът му е издал кредитно известие за разваляне на доставка, за която е платен аванс. В чл.66 ал.1 и ал.2 от Правилника за прилагане на закона за данъка върху добавената стойност е регламентиран начинът за документирание и отразяване в отчетните регистри по ДДС на корекцията на ползвания данъчен кредит. Без значение дали доставчикът е издал кредитно известие, регистрираното лице съставя протокол, в срок от 5 дни от развалянето на доставката. Този протокол съдържа следните задължителни реквизити: 1. номер, дата; 2. име и идентификационен номер по чл.94 ал.2 от закона на лицето; 3. основание за извършване на корекцията; 4. размер на ползвания данъчен кредит; 5. номер и дата на документ/и, по който/които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит; 6. номер и дата на кредитното известие, когато е издадено такова. Въпросният протокол се отразява в дневника за покупките със знак (-) и справка- декларацията за съответния данъчен период. В [чл.115 ал.2 от ЗДДС](#) е посочено, че, когато доставчикът издава кредитно известие за доставка, за която е издадена фактура с ДДС за получен аванс, срокът за издаването му е до 5 дни след датата на връщането, прихващането или уреждането по друг начин на авансово преведената сума за размера на върнатата, прихваната или уредената по друг начин сума. В случая безспорно е установено, че ТД по отношение на спорната фактура №[ЕГН]/30.11.2021г. е ползувало неправомерно ДК за период от 15.12.2021г. до 15.08.2023г. за които от дружеството се дължат лихви, съгласно [чл.175 от ДОПК съобразно размера на ДК и периода](#). В този смисъл съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на органите по приходите и жалбата е неоснователна.

II. По разноските.

Представен списък с разноски от адв.Д. по делото, като следва за държавна такса/50лв./, и заплатен адвокатски хонорар в размер на 9800 лв., за които е представен договор между страните. От страна на ответника се прави възражение за прекомерност на уговореното адвокатско възнаграждение, което съдът, в настоящия му състав, намира за неоснователно. Размерът следва да е справедлив, обоснован и съобразен с действителната правна и фактическа сложност на делото, както и да не бъде по-нисък от предвидения минимален такъв, определен в Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно разпоредбата на чл.7 ал.2 т.5 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв., възнагражденията са 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв. Съгласно цитираната норма, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес изчислено от съдът, възнаграждението е в размер на 12255,26 лв. съобразено с уваженият по делото материален

интерес,като в случая представеният списък с разноски е под минималният определен в Наредбата.Така общо дължимите от ответника разноски, за които следва да бъде осъден в настоящото производство,възлизат общо на 9850,00 лв.,от които 50 лв. държавна такса и 9800,00 лв. за адвокатско възнаграждение съгласно договор от 04.07.2024г.

При материален интерес в размер на отхвърлената част в размер на 17984,45 лв. лева,претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна само за отхвърления интерес,от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл.161, ал.1, изр.3 от ДОПК,съдът я уважава в размер на 2018 лева, като също е изчислено в минималния размер по цитираната Наредба,съобразено и с участието на процесуалния представител на ответника в проведените съдебни заседания.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, от ДОПК,Административен съд София-град, 34-състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба „АГРОМОНТАЖ ИНВЕСТ“ ЕООД,Е. [населено място], [жк], ет. 4, ап. 16,чрез С. К. Ревизионен акт Р-22221722007576-091-001/17.08.2023г.,издаден издаден от В. В. П.-орган,възложил ревизията, и И. Р. Н.-ръководител на ревизията,потвърден частично с решение №260/26.02.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите в оспорената част,с която на „АГРОМОНТАЖ ИНВЕСТ“ ЕООД не е непризнато право на данъчен кредит по фактури издадени от „Кодекса 2020“ЕООД в общ размер на 162224,35лв.–главница и начислени лихви за забава общо в размер на 27907,22 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АГРОМОНТАЖ ИНВЕСТ“ ЕООД,Е. [населено място], [жк], ет. 4, ап. 16,чрез С. К. против Ревизионен акт Р-22221722007576-091-001/17.08.2023г.,потвърден частично с решение №260/26.02.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите в останалата оспорена част с която на чл.175 от ДОПК е начислена лихва на дружеството в общ размер на 17984,45 лв.,по анулирана фактура №[ЕГН]/30.11.2021г.,издадена от „АНОДОС БИЛД ГРУП“ ЕООД ,във връзка с издадено КИ №92/03.07.2023г.,като неоснователна.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите,да заплати на „АГРОМОНТАЖ ИНВЕСТ“ ЕООД,Е. [населено място], [жк], ет. 4, ап. 16, в чрез С. К. качеството на управител,сумата от 9850,00 лв. (девет хиляди

осемстотин и петдесет)лева,представляващи разноси по административно дело №4914/24г. на Административен съд София-град.

ОСЪЖДА „АГРОМОНТАЖ ИНВЕСТ“ ЕООД,Е. [населено място], [жк], ет. 4, ап. 16,чрез С. К. качеството на управител,да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите,сумата от 2018(две хиляди и осемнадесет)лева,представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение по административно дело №4914/24г. на Административен съд София-град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България,в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

съдия: